a Qui teſtimoniū reddidit ſub pontio pylato. cui dixit Jo. xviij. In hoc natus ſū ⁊ ad hoc veni in mundū vt teſtimoniū ꝑhibeā veritati. qḋ fecit verbo et facto i doctrina ⁊ miraculis: tpe quo pontius pylatus erat p̄ſes iudee: ⁊ hec fuit bona confeſſio. b Ut ſerues mādatū ſine macula. i. mandatū euāgelicū ſcḋm ⁊ purū: an quo p̄dicatorib⁹ ad p̄dicandū miſſis dicit̄ q̄ expediti ſint a cupiditatibus terreis. c Uſq; i aduētū dn̄i. i. vſq; ad mortē tuā i qua dn̄s veniet ad te glorificandum. d Quē ſuis tēporib⁹. i. i tpe iudicij. e Oſtēdet. in forma hūanitatis glīoſa. f Beatus ⁊ ſolus potēs ⁊c. id eſt trinitas beā cui⁹ opa ſūt indiuiſa: ⁊ iō illaꝫ oſtionē faciet tota trinitas. g Qui ſol⁹ hꝫ imortalitatem. ſola enī trinitas hꝫ ex ſe neceſſe eē: ⁊ hoc vocat̄ hic imortalitas large loquēdo d̄ immortalitate. ois eī creatura eo q̄ ē de nihilo vertibilis ē i nihilū ꝯūtum ē de ſe. h Et lucē hītat inacceſſibilē. q: nō pōt comprehendi ab aliqua creatura ꝑpter eius infinitatē: ⁊ hec ꝯprehēſibilitas vocat̄ hic inacceſſibilitas. i Quā nullus hō vidit. ſ. purus hō exiſtens ⁊ corpis ſenſibus vtens. q: xp̄s hō vidit diuinā eſſentiā ⁊ vtēs ſenſibus. De moyſe etiā ⁊ paulo dicit aug⁹. q̄ viderūt diuinam eēntiam tn̄ in raptu. k Diuitibus. Poſtq̄ aplus docuit Timotheū de cuſtodia paupeꝝ: hic ꝯn̄r inſtruit eū de cuſtodia diuitū: qui tūc a ꝑlato bn̄ cuſtodiunt̄ qn̄ in hūilitate et pietate opibus nutriūtur: ⁊ hoc ē qḋ dicit: k Diuitibus hui⁹ ſcl'i p̄cipe n̄ ſublime ſape. i. ꝑ ſupbiā nō erigi: ſ; in hūilitate teneri. l Neq; ſperare in incerto diuitiaꝝ. ponēdo ibi finē ſuū. m Sꝫ i dō viuo. ad drīam idoloꝝ q̄ non viuūt. n Qui p̄ſtat nobis oia abūde ad fruendū. q: non ſolū in p̄nti dat tpalia bona quibus hoies vtunt̄: ſ; etiā celeſtia q̄bus beati fruūtur. o Bene agere. ſupple precipe diuitibus. p Diuites fieri in operibus bonis. q̄a iſte ſūt vere diuitie quas nullus pōt violent̄ auferre. q Cōicare. bona ſua indigentibus. r Theſaurizare ſibi ⁊c. Mathei. xix. Da paupibus ⁊ habebis theſaurū in celo. s O timothee. Hec eſt vltima ps in qua inducit timotheū ad cuſtodiam omniū ſubditorum ſuoꝝ generaliter dicens: O timothee depoſitū cuſtodi. i. gregem tue fidelitati cōmiſſum. t Deuitans prophanas vocum nouitates. et dicit vocum ⁊ n̄ rerum: quia non ſubeſt eis veritas: iō dicunt̄ ꝓphane ideſt procul a phano: quia talia per eccleſiam debent interdici. v Et oppoſitiones falſi nominis ſcientie.

[a]qui teſtioniū reddidit ſub pōtio pylato bonā ꝯfeſſionem: [b]vt ſerues mādatū ſine macula irreprehenſibile [c]vſq; in aduētū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: [d]quē ſuis tpib⁹ [e]oſtēdet [f]beatus ⁊ ſolus potens rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū: [g]qui ſolus hꝫ immortalitatē [h]⁊ lucem hītat inacceſſibilē [i]quē nullus hoīm vidit: ſed nec videre pōt: cui honor ⁊ iperiū ſempiternū: amē. [k]Diuitib⁹ huius ſcl'i p̄cipe nō ſublime ſape: [l]neq; ſpare ī incerto diuitiaꝝ: [m]ſed in deo viuo [n]q̄ p̄ſtat nobis oia abunde ad fruendū. [o]bene agere: [p]diuites fieri ī bonis opib⁹ facile tbuere: [q]cōicare: [r]theſaurizare ſibi fūdamtū bonū ī futuꝝ: vt apphēdāt veram vitā. [s]O timothee depoſitū cuſtodi: [t]deuitās prophanas vocū nouitates [v]⁊ oppoſitōnes falſi nois ſcie:

ideſt ſcientie falſo noīe noīate. x Quam. ſ. ſciam apparentē tm̄ ⁊ nō exn̄tem. y Quidā ꝑmittētes. verbis ꝑhicis ⁊ rhetoricis innitētes. z Circa fidē excidēt. ſic arrius ⁊ multi alij heretici. Finalr̄ ꝯcludit: Gr̄a dei tecum: Amen. In ca. vj. vbi dr̄ in poſtil. Exiſtimātiū q̄ſtū eſſe pietatē. Additio.

Hoc qḋ dicitur exiſtimātium q̄ſtū eē pietatē pōt aliter exponi. ſ. q̄ iſti homines mēte corrupti: de quibus ſtatī añ loq̄t̄ exiſtimāt q̄ queſtus eſt pietas. eo q̄ ſit ad p̄uidendū queſtū de neceſſarijs: ⁊ iō aſſerebāt q̄ erat licitum p̄dicare ꝓpter queſtū tm̄ ⁊c.

[x]quā [y]q̄dā ꝑmittēs [z]circa fidem exciderūt. Gr̄a tecum Amen.

Explicit ep'la pauli ad timotheū p̄ma: Incipit argumentū in ep'lam ſecūdā.

Iterꝫ timotheo ſcribit de exhortatiōe martyrij ⁊ oīs regule vitatis ⁊ q̄d futuꝝ ſit tpib⁹ nouiſſimis ⁊ de ſua paſſiōe ſcribēs ei ab vrbe roma.

Explicit argumētū: Incipit ep'la pauli ad Timotheū ſecūda.

Ca. j.

[a]Paulus ap'lus hieſu xp̄i ꝑ volūtatē dei [b]ſm promiſſionem vite que eſt in chriſto hieſu: timotheo chariſſimo filio gratia ⁊ miſericordia ⁊ pax a deo patre noſtro ⁊ xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. [c]Gratias ago

In eodem cap̄. vbi dicit̄ in poſtilla Radix eīm oim maloꝝ ē cupiditas: Additio.

Hoc qḋ dr̄: Radix eni oim maloꝝ ē cupiditas: pōt ꝓprie intelligi d̄ cupiditate ſm q̄ nomē cupiditatis ē amplificatū ad oēm immoderatum appetitū habendi. Unde auguſtin⁹. iij. de lib. arbi. dicit q̄ auaricia ſcꝫ cupiditas nō ex ſolo argento vel nūmis conſiſtit: ſed i oibus que imoderate cupiūtur intelligenda ē: ⁊ q: in omni peccato ē cupiditas imoderata aliene rei: cū omne pctm̄ cōſiſtit in h̄ q̄ ſpreto bono incōmutabili bonis ꝯmutabilibus inheret: iō cupiditas ſic amplificata proprie dicitur radix oim maloꝝ.

Secunda epiſtola ad Timotheum Incipit.

a Paulus apoſtolus. Hic incipit ſecunda epiſtola ad timotheū: q̄ diuidit̄ in tres ptes. ſ. i ſalutatōem: ⁊ ꝓſecutōem: ibi. Gr̄as ago. ⁊ ꝯcluſiōem: ibi. Ego iā delibor. iiij. ca. circa mediū. In p̄ria pte ponit̄ p̄io ꝑſona ſalutās: ibi. Paul⁹ ⁊c. ⁊ ꝑſona ſalutata. ibi. Timothee. ⁊ optata bona: ibi. Gratia. ⁊ patet ex dictis i p̄icipio p̄cedentis ep'le ſnia: hoc excepto. b Scḋm ꝑmiſſionē vite ⁊c. i. vite eterne que ē i xp̄o obiectiue: q: hn̄t reſiciunt̄ interi⁹ in aſpectu ſue deitatis: ⁊ exterius in aſpectu ſue hūanitatis: ſm q̄ dicit aug. exponēs illud Joh. x. Ingredieť ⁊ egredietur et paſcua inueniet. c Gr̄as ago. Hic incipit hui⁹ ep'le ꝓſecutio. Circa quā ſciendū q̄ paulus in ſpū videns ſuā paſſionē appropinquare: ⁊ q̄ tūc n̄ poſſet euangeliū p̄dicare ſcripſit Timotheo ſuo diſcipulo p̄dilecto. vt cōſtanter ⁊ efficaciter fidē catholicā p̄dicarꝫ: nō territus etiā in aliquo timore mortis imminētis: cum glorioſum ſit tranſire ꝑ martyrium de ſtatu vite p̄ntis: et

diuidit in duas ptes:q2 primo dilectionē ſuā erga timotheum exprimit vt monitōem ſuā meli⁹ recipiat:ſcdo multipliciter eū ad pdicta incitat:ibi. Propt quā cām. Circa primū dicit: c Gras ago deo cui ſer.a pge.meis.ideſt abrahā:yſaac ⁊ iacob qui fuerūt veri cultores dei:et ſimilit gamaliel:qui nutriuit paulū ⁊ in lege docuit:ꝓpter qd dicit⁹ ꝓgenitor eo mō loquendi quo dicit apl's .j.Cor.iiij.c. In xp̄o ieſu p euāgeliū ego vos genui

d In conſcīa pura.n̄ ſicut falſi apoſtoli q̄ ſuiebāt deo tm̄ i exteriori apparentia. e Q2 ſine intermiſſiōe ꝛc. .i.quotienſcūq3 mihi vacat tp̄s orādi f Habeā tui memoriā.ſpecialem. g Memor lachrimaꝝ tuaꝝ. Fleuit eīm timothe⁹ a paulo dimiſſus .q2 paratus erat cū eo ire ad oia pericula. h Vt gaudio implear.q.d.ad h̄ deſidero te videre vt replear gaudio ex tua pfectōne. i Recordatiōem accipiens.i.habēs k Eius fidei.i.fidelitatis erga deū ⁊ me ipm. l Que ē in te nō ficta.ſ.vera ⁊ firma m Que.ſ.fides firma.

Deo meo cui ſeruio a progenitorib⁹ meis [d]in cōſciētia pura:[e]q ſine intermiſſione [f]habeā tui memoriā i orōnibus meis nocte ac die deſiderās te vidē.[g]Memor lachrimaꝝ tuarū:[h]vt gaudio implear.[i]Recordatōē acciͤpiens [k]eius fidei[l] q̄ eſt i te nō ficta.[m]que[n]⁊ habitauit pmū in auia tua loide ⁊ matre tua eunice :certus ſū āt q ⁊ in te.[o]Propt quā cām [p]admoneo te[q]vt reſuſcites grām dei q̄ eſt in te p impoſitōnem manuū meaꝝ.[r]Nō eni3 dedit nobis de⁹ ſpm̄ timoris:[s]ſ3 virtutis[t] ⁊ dilectionis[v]et ſobrietatis.[x]Noli itaq3 erubeſcē teſtimoniu3 dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i[y]neq3 me vinctum ei⁹:[z]ſ3 collabora euāgelio[a]ſm virtute3 dei[b]qui nos liberauit[c]et vocauit vocatione ſua ſācta:[d]non ſm

opa nr̄a.[e]ſ3 ſm propoſitum ſuū ⁊ grām[f]que data ē nob in xp̄o ieſu[g]ante tp̄a ſecularia.[h]Maīfeſtata ē aūt nūc [i]p illūinatiōem ſaluatoris noſtri ieſu xp̄i:[k]qui deſtruxit q̇dem mortē[l]illūinauit aūt[m]vitā ⁊ incorruptiōem [n]p euangeliū:[o]in q̄[p] poſitus ſū ego pdicator[q] ⁊ apl's ⁊ magiſter gentiū.[r]Ob quā cām [s]etiā hec patior:ſed nō confundor.[t]Scio eīm[v]cui credidi:⁊ certus ſum q2 potēs ē [x]depoſitum meū ſeruare[y]in illū diem.[z]Formā habe ſanoꝝ verboꝝ[a]q̄ a me audiſti in fide ⁊ dilectōe in chriſto ieſu.[b]Bonū depoſitū cuſtodi[c]p ſpiritum ſāctū q̄ habitat in nobis.[d]Scis eīm hoc q auerſi ſūt a me oēs qui i aſia ſunt:[e]ex quibus ē phigelus ⁊ hermogenes.[f]Det miā3 dn̄s oneſiphori domui

n Habitauit primum in auia tua.q.d.non eſt dubitandum q eſt in te firma fides ex quo fuit in auia ⁊ mr̄e tua q̄ tamen erant fragilis ſexus. o Propter quā.Hic pn̄r ponit ſuam monitōnem in qua multipliciter inducit Timotheū ad pdicandū conſtanter euangeliū: ⁊ diuiditur i ſeptē ptes ſm ſeptem motiua que inducit ad ſuū ꝓpoſitū que patebunt pſequendo. Primū vo motiuū eſt pontificalis dignitas:que mouere debet timotheū pontificē ad conſtanter predicandū: ⁊ primo motiuū hic ponit: ſcdo ad hoc exemplum inducit:ibi.Ob quā cām. Circa pmū dicit apoſtolus: o Propter quā cā3.ſ.quia ſcio te hr̄e fidem firmā. p Admoneo te.cum ſecuritate. q Vt reſuſcites gratiā dei ꝛc.i.gratiā pontificalis dignitatis:que reſuſcitari dr̄ qn̄ in actū pdicandi magnus feruor ⁊ inſolitus ex ea progredi videt: ⁊ q ſic debeat eē oſ̄ndit.d. r Non.n.dedit nobis deus ſpiritū timoris.vt p timorem hūanū dimittamus pdicādi actū. s Sed virtutis.i.conſtantie cōtra aduerſariū. t Et dilectionis.erga deum:que timore poſtpoſito faciūt pdicare euāgelium. v Et ſobrietatis.hoc addit ne quis crederet q talis feruor in aliquo faceret excedere debitū modum. x Noli itaq3 erube.teſtimo.dn̄i.i.euangelium qd ē eius teſtimonium. y Neq3 me vinctum eius.ideſt amore ipſius.q.d.hec non ſunt erubeſcibilia:ſ3 magis honorabilia. z Sed collabora euangelio.ſ.predicādo ſicut ego laboraui. a Scdm virtutē dei.datam tibi. b Qui nos liberauit.a ſeruitute culpe. c Et vo.vo.ſua ſancta ad ſtatum grē. d Non ſm opa nr̄a.i.non ex meritis noſtris. e Sed ſm ꝓpoſitū ⁊ grā3.i.ſm voluntatē ſuā gratioſam. f Que data eſt nobis in chriſto ieſu.ideſt

diſpoſita dari p ieſum. g Ante tp̄a ſecularia.nā ab etno ē hec diſpoſitio:ſ3 eī hec executio facta ſit in tp̄e ꝓpē quod ſubdit: h Manifeſtata ē aūt nūc.i.tp̄e grē. i Per illu.ſal.nr̄i.ſua vita ⁊ doctrina mundū illuminantis. k Qui deſtruxit quidē mortē.a mortuis reſurgēdo l Illuminauit aūt.i.in lucē poſuit ⁊ fecit eē cognita. m Vitā ⁊ incorruptionē.ad celos aſcendendo.

n Per euāge. In quo iſta cōtinent. o In quo.ſ.euangelio. p Poſitus ſū ego pdicator.nō actor. q Et apoſtol⁹ Eſt autē pdicator nomē actus Apl's nomē officij vel ſtat⁹. r Ob quam cām.Hic pn̄ter pfirmat pdicta p exemplu3 ſui q̄ erat incarcerat⁹ ꝓpter pſtātiam pdicādi: ⁊ h̄ ē qd dicit: r Ob quā cā3. .i.ꝓpter euāgeliū pdicatōnem. s Etia3 h̄ pa. ſ3 nō cōfūdor.ſ3 magis glorior: ⁊ ſubdit rōnem huius gloriationis.d. t Scio eīm.iungatur ſic lra: Scio ei. ⁊ cert⁹ ſū certitudīe adherentie.q2 ſuppleille. v Cui credidi potens eſt.tanq3 verus deus. x Depoſitum meū.i.premiū meū quod per fidem repoſui apud ipſum ſeruandum. y In illum diem.ideſt vſq3 in diem tranſitus mei q̄tum ad gloriā anime m̄ tūc reddendam: ⁊ in diem iudicij q̄tum ad gloriam corpis. z Formā habe.Hic ponit ſcdm motiuum quod eſt predicantiū paucitas:nam diſcipuli pauli q̄ erant in aſia quaſi oīs a fide receſſerāt: ⁊ hoc debeat mouere timotheū ad feruentius pdicandū eo q alij i hoc deficiebāt.dicit igitur: z Formā habe ſanoꝝ verboꝝ.talia debent eē verba predicatoris. a Que audiſti a me in fide ⁊ dilectōne.i. de fide ⁊ dilectōne in ieſu xp̄o. b Bonū depoſitū cuſtodi.i.aīas tibi cōmiſſas que ſunt pcioſiores quacūq3 re tpali. c Per ſpm̄ ſanctum.ſupple ſūt tibi cōmiſſe: ⁊ ſubdit de predicantiū paucitate cum dicitur: d Scis hoc q auerſi ſūt a me oēs q̄ in aſia ſūt.i.illi qui ſunt ibi p maiori pte:ita q dicit oēs:ad denotandū pluralitatē recedentiū:ſicut dr̄ q oēs de ciuitate vadūt ad tale ſpectaculū vel feſtum q̄uis multi remaneant. e Ex quibus eſt phi.et her.iſti eīm duo ſimulate ſe iūxerāt paulo:vt inuenirēt vn̄ ſibi calūniā facerēt: ſ3 pcipientes q eoꝝ malicia eēt paulo manifeſtata receſſerūt ab eo.vt dicit glo.ꝓpē qd apl's expmit eos noiatim vt timothe⁹ caueat ab eis ſic ab aduerſarijs vitat.Et qm̄ oppoſita iux̄ ſe poſita mag⁹ eluceſcūt:iō pn̄r collaudat vnu3 de aſia ſibi fidelē:cū familia ſua.d. f Det mi.dn̄s domin⁹ honeſiphori domui.i.ſibi ⁊ fidelib⁹ cū eo exiſtentib⁹.

[a]quia ſepe me refrigerauit:
[b]⁊ cathenā meā [c]nō erubuit:
[d]ſed cū roma veniſſet [e]ſolici
te me q̄ſiuit [f]⁊ inuenit [g]Det
illi dn̄s [h]inuenire miſericordiā a
deo [i]illa die [k]Et q̄nta ephe
ſi miniſtrauit mihi: [l]tu meliꝰ
noſti. Ca. ij.

Tu [a]ergo fili mi cōfor
tare in gr̄a q̄ eſt i chri
ſto ieſu: [b]⁊ q̄ audiſti a me ꝑ
multos teſtes [c]h' cōmenda
fidelibꝰ hoībus: qui idonei
erūt ⁊ alios docere. [d]Labo
ra [e]ſicut bonus miles chri
ſti ieſu. [f]Nemo militās deo
[g]implicat ſe negocijs ſecłari
bꝰ: vt ei placeat cui ſe ꝓba
uit. [h]Nā ⁊ q̄ certat i agone:
[i]ñ coronabit^r: [k]niſi legitime
certauerit. [l]Laborātē agri
colā oportet [m]primū de fru
ctibus accipe [n]Intellige q̄
dico: dabit ei tibi dn̄s i oībꝰ
intellectū. [o]Memor eſto do
minū ieſum chriſtū reſurre
xiſſe a mortuis ex ſemie da
uid [p]ſcḋm euangeliū meū [q]in
quo laboro vſq; ad vincu
la [r]q̄ſi male opans: [s]ſed ver
bum di non ē alligatū. [t]Jdo
oīa [v]ſuſtineo [x]ꝓpter electos
vt ⁊ ipi ſalutem ꝯſequant^r q̄
eſt in chriſto ieſu cū gloria
celeſti. [y]Fidelis ſermo [a]Nā
ſi cōmortui ſumus [b]⁊ ꝯuiue
mus: [c]Si ſuſtinebimꝰ [d]⁊ cō
regnabimꝰ: [a]ſi negauerimꝰ
[b]⁊ ille negabit nos [c]ſi ñ credi
mus: [d]ille fidelis ꝑmanet.
[e]negare ſeipm nō pōt. [f]Hec
cōmoue [g]teſtificās corā deo.
[h]Noli cōtēdere verbis: [i]ad
nihil enī vtile ē [k]niſi ad ſub
uerſionem audientiū [l]So
licite autem cura teipſum
probabilem [m]exhibere deo:
[n]operarium incōfuſibilem

a Quia ſepe me refrigerauit. miniſtrando neceſſaria
b Et cathenā meā. i. me incathenatū ſicut hominē
malū. c Non erubuit. ſciens iuſticiam meam.
d Sed cū romam veniſſet. de aſia cuꝫ labore magno
⁊ ſumptibus. e Solicite me queſiuit. diligenter in
quirens vias et
modos quibus
liceret ei ad me
ingredi. f Et
inuenit. ꝑ ſuaꝫ
diligentiā: ꝓpt
qḋ ſubdit apłs.
g Det illi do
minꝰ. pr̄. h
Inuenire miſe
ricordiā a dn̄o.
.i. a filio q̄ ē dn̄s
de dn̄o ſicut deꝰ
de deo: ſm̄ qḋ di
cit^r ps. cix. Dixit
dn̄s dn̄o meo
⁊c̄. i In illa
die. ſ. mortꝭ ſue
vel iudicij gn̄al.
k Et q̄nta e
pheſi miniſtra
uit mihi. ⁊ ſocijs
meis. l Tu
meliꝰ noſti. qui
tūc mecuꝫ cum
alijs pn̄s fuiſti.

Capłm. ij.
Tu ergo. Hec eſt
tercia ps
in q̄ ponit^r tcīuꝫ
motiuū ex ſimi
litudine aliq̄rū
q̄ ſolēt eē militꝫ
ſoliciti de execu
tione ſui officij: ⁊ h' dꝫ moue timotheū vt ſit ſollicitꝰ
de officio p̄dicādi: ⁊ alios ad h' idoneos inducēdi. Di
cit igit^r: a Tu ḡ fili mi cōfortare. ꝯſtantiā magnaꝫ
p̄dicādi accipiēdo. b Et q̄ audiſti a me ꝑ multos
teſtes. ſupple confirmata. ſ. ꝑ legem ⁊ ꝓphetas ⁊ agio
grapha. c Hec cōmēda fidelibꝰ hoībꝰ. i. ſane fidei
q̄ idonei erūt etiā alios docere rōne ſue vite: ſcīe: ⁊ fa
cundie. Conſequēter ponit primā ſilitudinem dicens:
d Labora. in p̄dicādo ſolicite. e Sicut bonꝰ mi
les ieſu xp̄i. Milites enī regis tpālis in acie poſiti ſūt
valde ſoliciti de victoria obtinēda: ⁊ multo fortiꝰ mili
tes xp̄i debēt eſſe ſoliciti de fide p̄dicanda: ꝑ quod acci
pit^r corona eterna. Et q: p̄dicatio ꝑ ſilitudinē tpālium
impedit^r: vt dcm̄ ē vlti. c. p̄cedentis ep̄łe: iō ſubdit^r:
f Nemo militās deo. ſolicite in p̄dicatōnis opere.
g Implicat ſe ſecłaribꝰ negocijs. ſi aūt implicet^r a ſu
periori eū compellente ꝓpter neceſſitatem eccłie. ſuſti
nendū eſt ſaltem ad horam ꝓpter charitatis neceſſita
tem: vn̄ dicit aug. Ociū ſcm̄ querit charitas: ſed nego
ciū iuſtū ſuſcipit neceſſitas charitatis: quā ſarcinam ſi
nullus imponit: cōtemplāde veritati vacandū ē: ſi aūt
imponit^r ſuſcipiēda ē ꝓpter charitatis neceſſitatē. h
Nā qui certat in agone. corpali. i Nō coronabit^r.
corona victorie. k Niſi legitime certauerit. ſilr p̄di
cator euāgelicꝰ nō coronabit^r corona gl̄ie niſi cōſtāter
⁊ intrepide p̄dicauerit. Conſequēter ponit ſecundam
ſilitudinem. d. l Laborantē agricolā oportꝫ. i. iu
ſtum ē. m Primū de fructibus ꝑcipe. q: plus alijs
laborauit: ſilr p̄dicator laborās in agro dn̄ico plus ce
teris reportat d' merito. n Intellige q̄ dico. ſ. iſtas
ꝑabolas eē dictas pro predicatore conſtāti et operoſo:
ſ q: intellectus veritatis eſt a deo: iō ſubdit^r: Dabit tibi do
minus ⁊c̄. o Memor eſto. Hec ē quarta ps in qua po
nitur quartuꝫ motiuū. ſ. ꝓmiſſio gl̄ie celeſtis p̄dicatoribꝰ
veris. ad hāc enī gloriam hēmus acceſſum ꝑ xp̄m a mor
tuis reſurgentē: iō de hoc facit ꝑ mētōnem. d. o Me
eſto dn̄m ⁊c̄. q: per
ipm̄ ſilr reſurgemꝰ
p Scḋm euāge.
meū. p̄dicatōne nō
tm̄ actōne. ſic. n. ſo
lius ē xp̄i. q In
q̄ laboro vſq; ad vi
cula. erat. n. incar
ceratꝰ paulꝰ ꝑ p̄di
catiōe euāgelij. r
Quaſi ma. opans.
q. d. cū tn̄ bene ege
rim. s Sꝫ ver
bum dei nō ē alliga
tum. q: docebāt p̄
ſentes verbo. ſ. in
carceratos cuꝫ eo:
⁊ carceris cuſtodes
⁊ plures eoꝝ ꝯuer
tit ad xp̄m. ſilr abſē
tes docebat ſcripto
ep̄łas eis mittēdo.
t Jdo oīa. aduerſa.
v Suſtineo. pa
tient^r. x Pro
pter elc. vt ⁊ ipi ſa.
ꝯſe. ex eoꝝ. n. ſalu
te premiū pauli do
ctoris augebat^r. ꝓ
pter qḋ concludit.
y Fidelꝭ ſmo. i. ve
rus. a Nam ſi
cōmor. ſumꝰ. i. cuꝫ
xp̄o mortui propt
p̄dicatōꝫ ſui euāge
lij. b Conuiue
mus. ſ. cuꝫ eo vita
ꝑhenni. c Si ſuſtinebimus. pondere tribulatōnū de
pſſi. d Et cōregnabimꝰ. in gl̄ia celeſti. a Si nega
uerimus. xp̄m verbo vel facto. b Ille negabit nos.
corā pr̄e ſuo. c Si nō credimꝰ. ab eo puniri ꝓpter ma
gnitudinē ſue miſericordie: ſicut dicūt aliq̄ de miſericordia ꝯ nimis
p̄ſumētes: ⁊ ſine timore peccātes. d Jl. fi. ꝑmanebit.
i veritate iuſticie. e Negare ſe. nō pōt. negaret aūt ſe
ipm̄ ſi negaret ſuā iuſticiā: q: iuſticia diuina ⁊ deꝰ idem ſunt
f Hec ꝯmoue. i ferueīti p̄dicatiōe. g Teſtificās corā
deo. i. ipm̄ in teſtē inuocās inducēdo v̄ba ſua de ſcripturꝭ
diuinis: ⁊ opa ſua in ſignis ⁊ ꝓdigijs. h No. v̄bis. Hec
ē quinta ps in qua ponit^r quītū motiuū. ſ. loq̄citas falſoꝝ
p̄dicatoꝝ: q: ſi ſic fuerīt ſoliciti de ſuis falſitatibꝰ afferēdis
mlto magis p̄dicator verꝰ dꝫ eē ſolicitꝰ d' veritate euāgeli
ca ꝯſtant^r p̄dicanda: ⁊ diuidit^r in duas ptes. q: p̄io ponit
ſuā inductōem: ſcḋo ſoluit tacitā q̄ōnem: ibi. Jn magna
domo. circa p̄mū ſciēdū q̄ lꝫ doctor euāgelicꝰ feruēs eē de
beat d' veritate p̄dicāda: verūtn̄ v̄boſitas ē vitāda: iō d:
h No. v̄bis ꝯtēdere. i. mltiplicatōe v̄boꝝ cū falſꝭ p̄dica
toribꝰ. i Ad nihil. n. vtile ē. ſic ꝯtēdē. k Niſi ad ſb.
audientiū. q: ſimplices aſſiſtētes credūt magꝭ loquaces
eē magꝭ itelligētes: qḋ ē falſū: nā vbi v̄ba ſt̄ plīma ibi freq̄n
ter egeſtas: ꝓuer. xiiij. ꝓpt qḋ p̄res āti q̄ cū hereticꝭ magis
diſceptabāt v̄tutibꝰ ⁊ ſignis q̄ v̄bis: vn̄ i hyſtoria tripertita
dr̄ q̄ q̄buſdā p̄hīs cū alexādro ꝯſtātino ep̄o diſputare vo
lētibꝰ: iuſſit ipator vt certamē acciperet: q̄ ep̄us eēt ſiplex ſu
ſapiēs iuſſit oēs p̄eceꝝ vnū tenē ſilētiū: cui dixit: in noīe dn̄i
nr̄i ihū xp̄i impo tibi in p̄mis ne loq̄rꝭ. q̄ ſtati mutꝰ factꝰ
ē. l Solicite cu. teipm̄ ꝓbabilē. i. approbabilē ſeu lauda
bilē. m Ex. deo. ⁊ nō hoibꝰ tm̄ qḋ querūt hypocrite.
n Operarium inconfuſibilē. i. ſic q̄ opa tua ſint talia q̄

de ipſis erubeſcere non debeas: ſed magis in dño gloriari. a Recte tractantē verba veritatis. ꝓponendo ſingulis verba ꝯpetentia: vtpote ſapientib⁹ altiora: ſimplicib⁹ magis plana. b Prophana aūt .i. verba hereſim vel doctrinam ſuſpectā ſapia. c Et inanilo q̄a .i. inutilia. ⁊ curioſa. d Deuita. q̃ꝛ verba p̄dicatorꝫ debēt eē examiata. e Multū .n. ꝓficiūt .i. efficacia ſūt. f Ad impietatē .i. contra dei cultū. g Et ſermo eoꝝ .i. hereticoꝝ ⁊ falſoꝝ p̄dicatoꝝ. h Ut cācer ſerpit. id eſt paulatim tēdit ad corruptōem veritatis. i Ex q̄bus. ſcꝫ hereticiſ vel p̄dicatorib⁹ falſis. k Eſt hymene⁹ ⁊ phyletus q̄ a veritate fidei catholice l Exciderūt dicētes ⁊c. quod dupl̄r exponit: vno mō: q̃ꝛ dī Math. xxvij. Multa corpa que dormierūt ſurrexerūt. Dicunt aliq̄ ꝙ iſte philetus ⁊ Hymeneus ex hoc acceperūt occaſiōem errādi dicētes: ꝙ in illis reſurrectio iā ē facta ⁊ non eſt alia in fine mundi expectāda. Sed hoc n̄ vī ꝓbabil̄r dcī̄: q̃ꝛ illi de quib⁹ loquit̄ math. ſūt hoies eiuſdem ſpeciei cū alijs: ꝓpter qd̄ eoꝝ reſurrectio n̄ inducit ad negandū reſurrectiōem alioꝝ in fine mūdi futurā: ſꝫ magꝭ ad contrariū: quia de ſimilibus debet eē ſimile iudiciū. iō alij dicunt ⁊ melius vt videt̄: ꝙ iſti acceperunt occaſiōeꝫ errandi ex verbis dñi: Joh. v. Qui credit ei qui miſit me: habet vitam eternā ⁊ in iudiciū non venit: ſꝫ trāſit ꝺ morte ad vitā. vbi loquit̄ ſaluator de reſurrectione ſpūali q̄m iſti confitebant̄: ⁊ verū eſt iſtam iam factā: ⁊ negabāt reſurrectōnem corpoꝝ futuram quod ē falſum: ſicut ⁊ ſaducei Act. xxiij. m Et ſubuerterūt quorūdam fidē ꝑ ſuam ſuaſionem. n Sed firmū dei fundamentū ſtat .i. fides reſurrectionis ſtat i electis. o Habens ſignaculum hoc. quod ſubditur: p Cognouit dñs. per eternā p̄deſtinatōnem. q Qui ſunt eius. q̄ ſunt ſcripti ⁊ ſigti in libro vite indelebiliter. r Et diſcedat ab iniquitate. qua negatur reſurrectio futura. s Omis qui inuocat nomen dñi. In magna. Hic cōſequenter reſpōdet tacite queſtioni ex predictis orienti ⁊ primo ſoluit aplus q̄ſtionem: ſcdō reuertitur ad Tymothei monitōnem: ibi. Juuenilia. Ex hoc autē ꝙ predixit philetum ⁊ hymeneum a veritate fidei excidiſſe ⁊ alios ꝑuertiſſe: poſſet aliquis querere quare dñs ꝑmittit talia fieri. Ad quod reſpōdet apoſtolus ꝙ hoc totū cedit ad gloriam dei. nam ſicut in electꝭ relucet eius miſcdia: ita in reprobis eius iuſticia: ⁊ ponit exemplum de domo magni principis. dicit igit̄ t In magna aūt domo .i. in domo principis magni. v Nō ſolum ſūt vaſa ⁊c. que applicantur officijs honorabilib⁹ x Sed ⁊ lignea ⁊ fictilia. que applicātur exercitijs vilib⁹ ⁊ totum cedit ad ꝑfectūnem domus: ⁊ honorem domini. domus aūt dei totum eſt vniuerſum: in qua electi ſunt vaſa glorie applicata: reprobi ꝟo vaſa contumelie deputata: veruntamen quia heretici poſſunt dum viuūt ad veritatem redire: ideo ſubdit̄: y Siquis ergo emundauerit ſe ab iſtis .i. a predictis erroribus et ſimilibus: z Erit vas in honorem ſanctificatum. id eſt diuino cultui applicatum. a Et vtile dño .i. vtile ad acquirendū alios dño: ſicut patet ꝺ paulo qui poſt conuerſionē ſuā multos acquiſiuit dño: qui erat ante fideliū ꝑſecutor. b Juuenilia. Hic reuertit̄ ad inſtructonem Tymothei dicens: Juuenilia autē deſideria. que ſūt circa carnis delectabilia c Fuge. alit̄ non deuincūtur d Sectare ꝟo iuſticiā. erga ꝓximū. e Fidem. erga deuꝫ. f Caritatem. erga vtrūqꝫ ſcꝫ deum ⁊ ꝓximū. g Pacem cuꝫ his ⁊c. i. cū fidelibus maxime: ſꝫ cū omibus ſit ſectāda q̄ntum poteſt fieri bono modo.

[a] recte tractantē verbū veritatis. [b] Prophana āt [c] ⁊ inaniloq̄a [d] deuita. [e] Multū .n. ꝓficiūt [f] ad īpietatē: [g] ⁊ ſmo eoꝝ [h] vt cācer ſerpit [i] Ex q̄bꝫ [k] ē hymene⁹ ⁊ philetus: qui a veritate exciderūt [l] dicētes reſurrectōem iā factā: [m] et ſubuerterūt quorūdā fidē [n] Sed firmū fundamentuꝫ dei ſtat: [o] habens ſignaculū hoc. [p] Cognouit dñs [q] q̄ ſūt ei⁹: [r] et diſcedat ab iniquitate [s] omis qui inuocat nomē dñi. [t] In magna aūt domo [v] nō ſolū ſūt vaſa aurea ⁊ argentea: [x] ſꝫ et lignea et fictilia: ⁊ quedā q̄dē in honorē q̄daꝫ aūt i ꝯtumeliam. [y] Si quis ergo emundauerit ſe ab iſtis: [z] erit vas in honorē ſanctificatū: [a] ⁊ vtile domino ad oē op⁹ bonū ꝑatum. [b] Juuenilia āt deſideria [c] fuge: [d] ſectare ꝟo iuſticiā: [e] fidē [f] caritatē: [g] ⁊ paceꝫ cū his q̄ inuocāt dñm ꝺ corde puro [h] Stultas āt [i] ⁊ ſine diſciplina q̄ſtiones deuita [k] ſcies q̃ꝛ generāt lites. [l] Seruū autē dñi nō oportet litigare: [m] ſꝫ māſuetū eē ad oēs: [n] docibilem: [o] patiētē: [p] cū modeſtia corripiētē eos q̄ reſiſtūt veritati: [q] nequando deus det illis penitentiam ad cognoſcendam veritatem [r] et reſipiſcant a dyaboli laqueis: a quo captiui tenentur: [s] ad ipſius voluntatem.

h Stultas .i. irrōnabiles. i Et ſine diſciplina queſtiōes .i. inutiles ad fidē ⁊ mores: Deuita: ⁊ ſubdit̄ cā: k Sciens q̃ꝛ generant lites. inter varie opināntes. l Seruū aūt dñi non oportet litigare: nec per ꝯñs ſe talibus implicare. m Sed manſuetū eſſe ad omēs. etiam ad infideles: vt per hoc trahātur ad fideꝫ: ſicut de beato Clemente legitur ꝙ ꝓpter ſuam māſuetudinem non ſolum erat acceptus chriſtianis: ſed etiā gentilibus ⁊ iudeis. ⁊ multos ex eis ad fidem cōuertit. n Docibilem .i. ad docendū habilē: que habilitas dupliciter accipit̄: vno mō actiue: ita ꝙ habilis docere ſit rōne vite: ſcientie ⁊ facūdie. alio mō paſſiue: ⁊ ſic habil̄ doceri acquieſcendo informatōni bonoruꝫ de veritate circa factum aliqd̄. aliter non poſſet bn̄ iudicari de ꝓpoſitis ſibi. o Patientem. in aduerſis. p Cuꝫ modeſtia corripienteꝫ ⁊c. nam ſi imoderate corriperet obſtinatos in malo magis faceret: ſicut imoderate dirigentes ligna tortuoſa frangunt ipſa: iō ſubdit̄: q Neq̄n deus det illis penitentiā ⁊c. i. ne ꝑ immoderatā correctionem impediat̄ reditus eoꝝ ad veritatem. r Et reſipiſcāt a dyaboli laqueis ⁊c. in laqueis erroris. s Ad ipſius voluntatē. ſ. ſequēdam in carnalib⁹ ⁊ ſpūalibus peccatis.

Secunda ad Tymotheū

Caplō ſcdō vbi dicit̄ in poſtilla: Sed tamen verbū dei nō ē alligatum.

Additio.

Super hoc ꝙ dicit: Sed verbū dei nō eſt alligatum. glo. Lꝫ ego ſī alligatus corpi: tn̄ verbū dī non eſt alligatum: q̃ꝛ ego ſermonē p̄ntes litterꝭ ⁊ abſentes docere non ceſſo.

In eodē ca. vbi dicit̄ in poſtilla: Dicūt aliqui: ꝙ iſte philetus ⁊ hymene⁹ ex hoc acceperūt occaſiōeꝫ errādi. Additio.

Iſti heretici de quibus apl̄s loquit̄ non arguebant ex dictis Mathei. xxvij. dicentis ꝙ tpe paſſionis chriſti multa corpa ſurrexerūt: impoſſibilitateꝫ reſurrectōis future: q̃ꝛ ꝺ h

[e]ad ipſiꝰ volūtatē. C.iij.

H[a]Oc aūt ſcito[b] qꝛ i noviſſimiſ diebꝫ [c]iſtabūt tpa ꝑiculoſa: [d]⁊ erūt hoīes ſeipſos amātes: [e]cupidi [f]elati: [g]ſuꝑbi: [h]blaſfemi: [i]pentibꝰ nō obediētes: [k]ingrati: [l]ſceleſti: [m]ſine affectōe: [n]ſine pace: [o]crimiatores: [p]incōtinētes: [q]imites [r]ſine benignitate: [s]ꝓditores: [t]ꝓterui: [v]tumidi: [x]⁊ voluptatū amatores magis ꝙ̄ dei: [a]habētes ſpeciē q̄dē pietatꝭ: [b]v̄tutē aūt eiꝰ abnegantes [c]Et hos deuita. [d]Ex his.n.ſunt q̄ penetrāt domos: [e]⁊ captiuas ducūt [a]mulierculas oneratas peccatis [b]q̄ ſeducūt varijs deſiderijs: [c]ſemꝑ diſcētes ⁊ nunꝙ̄ ad ſcientiā veritatis ꝑuenientes. [d]Quemadmodū aūt iamnes ⁊ mambres reſtiterūt moyſi: [e]ita ⁊ hi reſiſtūt veritati: [f]hoīes corrupti mēte: [g]reprobi circa fidē: [h]ſꝫ vltra [i]nō ꝓficiēt. [k]Inſipientia.n. eoꝝ manifeſta erit oībꝫ: ſicut ⁊ illorū fuit. [l]Tu aūt aſſecutꝰ es meā doctrinā: [m]inſtitutionē: [n]ꝓpoſitū: [o]fidē: [p]longanimitatē [q]dilectionē: [r]patiētiā: [s]ꝑſecutiōes: paſſiones: [t]qualia mihi facta ſunt antiochie iconio: liſtris: quales ꝑſecutiones ſuſtinui: et ex omībꝫ eripuit me dominꝰ [v]Et omnes qui pie volūt viuere in chriſto ieſu ꝑſecutionē patientur. [x]Mali aūt homines et ſeductores [y]proficient in

potius habet ↄtrariū: vt dicit poſtillator: ſꝫ ex hoc ꝙ iā fuerat facta ſemel reſurrectio mortuoꝝ tpe paſſionis xpi: aſſerebant ꝙ nō erat iterū fienda alia reſurrectio: eo ꝙ ꝓphetantes nō faciūt mentionē niſi de vna reſurrectiōe nō de duabꝰ. ex hoc motiuo accipit occaſio errandi hoꝝ hereticoꝝ quoꝝ motiuū non valet. nam ꝓphete loquūtur de reſurrectōne generali in fine mūdi fienda: reſurrectio aūt illa que tempe paſſiōis xpi fuit facta erat particulariter ⁊ longe ante finē mundi.

Caplm.iij.

a HOc aūt ſcito. Hec eſt ſexta ps in qua ponitur ſextū motiuū qđ eſt multiplicatio falſoꝝ predicatoꝝ: qđ debebat mouere timotheū ad veritatē efficacius ꝑdicandū et diuidit in duas ptes: qꝛ primo ponit multiplicatio: ſcđo timothei monitio: ibi. Tu aūt. Prima adhuc in duas: qꝛ pmo ꝑdicitur multiplicatio maloꝝ hoim futura: ſcđo oñdit iam inchoata: ibi. et hos deuita. Circa primū dicit. b In nouiſſimis diebus. hoc.n. potiſſime erit ante tempora antixpi. c Inſtabūt tē. ꝑiculoſa. ꝓpter multiplicationē ſeductoꝝ: de quibus ſubdit: d Et erūt ho. ſeipſos amātes. ſ. ꝗtum ad partē hoīs ſenſitiuā: q̄ dr̄ homo exterior. ij. corinth. iiij. ex hoc ſequendo carnis delectabilia qđ eſt malū: amare ergo ſeipm ſꝫ partem intellectiuam ſuꝑiorē que dicit homo interior ſequendo dictamen rationis laudabile eſt ⁊ virtuoſum e Cupidi. pecuniaꝝ. f Elati. i. ambitioſi honoꝝ. g Suꝑbi. in depreſſione alioꝝ. h Blaſfemi. contra deū. i Parentibꝰ nō obedientes. i. eis rebelles vtpote parentibꝰ ſpūalibꝰ in doctrina catholica: ⁊ carnalibꝰ in ↄuerſatiōe domeſtica. k Ingrati. de beneficijs acceptis. l Sceleſti. i. aſſueti criminibus magnis q̄ ſcelera dicūt. m Sine affectiōe. bona interius. n Sine pace. exteriꝰ. o Crimiatores. i. crimina iuſtis imponentes. p Incōtinentes. i. omni luxurie ſe exponētes. q Immites. i. crudelitatē exercentes. r Sine benignitate. i. bona igneitate q̄ q̄s accendit ad benefaciendum ꝓximo: ꝑ hoc intelligi datur oppoſitum. ſcꝫ malignitas qua quis accenditur ad nocendū iuſto.

s Proditores. reuelādo alterꝰ ↄſiliū. t Proterui. i. effrontes in malis. v Tumidi. i. inflati in cordibus ſuis. x Voluptatū amatores magis ꝙ̄ dei. id eſt delicias carnales ſpūalibus ꝑponentes. a Habentes q̄. ſpe. pie. i. apparētiā religionis: vt facilius decipiāt. b Virtutem aūt eius abnegantes. que ↄſiſtit in opibus virtuoſis. c Et hos. Hic ↄñter oſtēditur multiplicatio iam inchoata. vñ. j. Io. ij. dicitur: Nunc antichriſti multi facti ſunt: ideo dicit apoſtolus

Et hos deuita. q. d. iaꝫ incipiūt eſſe tales aliq̄: qđ declarat. di. d Ex his eñ ſunt qui penetrant domos. i. q̄ intrāt ſub ꝓtextu religionis penetralia et loca ſecreta: in quibus mulieres ↄiugate vel alie habitabāt illo tpe aſpectus hominū refugiētes: ⁊ in talibꝰ locis pñt mulieres citiꝰ decipi in his q̄ ptinēt ad fidē: ⁊ etiā in his q̄ ptinēt ad carnē: iō ſubdit: e Et captiuas ducūt. i. ſeducūt. a Mulierculas. q̄ ꝓpt defectū rōnis citiꝰ decipiunt: iō ſubdit: b Que ducunt varijs deſiderijs. mens mulieris eſt de facili mutabilis c Semꝑ diſcentes. illud refert ad id qđ predicit. Ex his.n. ſunt ⁊c. tles enim ſeductores q̄runt ſꝑ dicere noua. qꝛ ſimplices q̄rum eſt maior multitudo: pni ſūt ad credendū talia. d Queadmodū iamnes ⁊ mābres. iſti fuerūt magi per falſa ſigna volētes reſiſtere moyſi: Exodi. vij. nomia vo iſtoꝝ magoꝝ non habuit apl's ex ſacra ſcriptura: ſꝫ ex alijs libris hebreorum: vt dicit hic glo. ſed qꝛ ioſephus ⁊ ra. ſa. de hac materia loquentes nihil dicūt de iſtis noibus: ideo videt melius dicendū ꝙ habuit ꝑ reuelationē. ſicut ⁊ moyſes mundi creationem. e Ita ⁊ hi reſi. veritati. frequenter occulte ⁊ aliq̄n manifeſte. f. hoies corrupti mente. i. in moribus. g Reprobi circa fidē. in credibilibus. h Sꝫ vltra. ſ. tps a deo ordinatū. i Nō ꝓficient. alios ſeducendo. k Inſipientia.n. eoꝝ mani. erit in omnibꝰ. hoc potiſſimū implebit antixpi tpe: q̄n deiecta eius falſitate omnes finaliter ad chriſtū ↄuertent: et iam impletū eſt in multis hereticis ⁊ idoloꝝ ſacerdotibꝰ ꝑ ſanctos predicatores et doctores de falſitate ↄuictis: et ſic ab eis decepti multotiēs ad veritatē ſunt reducti. l Tu aūt. Hic cōſequenter ponit timothei monitio: vt firmiter ſtet in veritate fidei catholice: et eā alijs conſtanter ꝓponat ꝑdictis falſitatibus reſiſtendo: et ad hoc ponit duplex ratio. prima accipit ex parte pauli qui de hoc timotheū docuerat v̄bo ⁊ exemplo: ꝓpter qđ facere debebat: ⁊ hoc eſt qđ dicit: l Tu aūt aſſe. es doc. meā. intelligēdo eā et retinēdo. m Inſtitutionē meā. nā te epm inſtitui. n Propoſitū. de cōſtanti ꝑdicatiōe fidei. o Fidem articuloꝝ. p Longanimitatē. in expectatione ꝓmiſſoꝝ. q Dilectionē. dei ⁊ ꝓximi. r Patiētiā. in aduerſis. s Perſecutiones: paſſi. differunt ſicut actio ⁊ paſſio: qꝛ dicunt ꝑſecutiōes: vt ab alio inferunt: paſſiōes ꝓut in corpore ꝓprio recipiuntur. t Qualia mihi facta ſunt ⁊c. de ꝑſecutionibꝰ ſibi factis in iconio in liſtris: habet Act. xiiij. v Et oms q̄ pie vi. vo. in chriſto ꝑſecu. pa. ſ. a malis hominibus: quoꝝ maior eſt numerus: et cū hoc a dyabolo ad hoc excitantes: ſi vo aliqui pie viuentes hoc non patient: hoc raro cōtingit: propter quod h̄ non cōputat ſed generaliter dicit: quia quod modicum eſt: quaſi nihil reputatur. ij. phiſicoꝝ. x Mali aūt homines ⁊ ſeductores ꝓficient: quia frequenter tales mundana ꝓſperi-

tate florent. veruntamen qꝛ hoc cedit finaliter ad malum
coꝝ. iō ſubdit. In peius ⁊c. qꝛ ꝑ hoc habēt facultatē mul
tiplicandi mala in ſe ⁊ in alijs. alit pōt exponi. y Pro
ficient. i. in malicia ſua vltra ꝓcedet: ⁊ accipit hic ꝓfectꝰ
tranſlatiue ſm q̄ dī. v. meta. q̄ bonū ad mala trāſferimꝰ:

peius: errantes ⁊ in errores
mittētes. [a]Tu vo ꝑmane ī
his q̄ didiciſti: ⁊ credita ſūt
tibi: [b]ſciēs a q̄ didiceris. [c]Et
qꝛ ab īfantia ſacras lrās no
ſti: [d]q̄ te pñt īſtruē ad ſalutē
ꝑ fidē [e]q̄ ē in xp̄o ieſu. [f]Ois
eīm ſcriptura diuinitꝰ īſpira
ta [g]vtil' eſt ad docēdū [h]ad ar
guēdū: [i]ad corripiēdū: [k]ad
erudiendū [l]ī iuſticia: [m]vt ꝑ-
fectꝰ ſit hō dei [n]ad oē opꝰ bo
nū inſtructus. Ca. iiij.
[a]Teſtificor [b]corā deo et
ihū xp̄o q̄ iudicaturꝰ ē
viuos ⁊ mortuos: [c]et ꝑ aduē
tū ipiꝰ [d]et regnū eius: [e]ꝑdi-
ca verbum: [f]inſta [g]oportu-
ne [h]importune: [i]argue: [k]ob-
ſecra: [l]increpa [m]in oī patien
tia [n]et doctrina. [o]Erit. n. tē

ſicut dicit bonꝰ la-
tro qui caute ꝓce-
dit in ſuis latroci-
nijs. a Tu vo
ꝑma. in his q̄ didi
ciſ. a me. et cre. ſūt
tibi. i. ꝓmiſſa tue fi
delitati: ad ꝑdicā-
dū alijs ꝯſtanter ⁊
intrepide. b
Sciens a q̄ didice-
ris. vt eū in verbis
et factis imiteris.
c Et qꝛ. Hic po-
nit ſcḋa ratō acce-
pta ex parte timo-
thei: qui fuit filius
mulieris hebree.
vt habet act. xvj.
⁊ ſic fecit eū inſtrui
a puericia in ſcptu
ra legis ⁊ ꝓpheta-
rum: que valet ad
predicādū verita-
tē ⁊ ad reſiſtendū
falſitati: et hoc eſt
qḋ dī: c Quia
ab infantia ſacras
lit. noſti. mō dicto.
d Que te pñt in-
ſtruere ad ſalutem
eternam: ad quam
ordinatur tota ſa-
cra ſcriptura. e Que eſt in chriſto ieſu. cui teſtimoni-
um ꝑhibent lex ⁊ ꝓphete. f Ois eīm ſcriptura diuini-
tus inſpirata. et ſic imediate deriuat a veritate prima. g
Vtilis eſt ad docendū. veritatē. h Ad arguendū. fal-
ſitatem. i Ad corripiendū. delinquentes. k Ad
erudiendū. ꝓficientes. l In iuſticia. ſ. legali que ē oīs
virtus. v. ethicoꝝ. m Vt ꝑfectꝰ ſit hō dei. i. ad diuinū
officiū ordinatꝰ qualis es tu. n Ad omne opus bonū
inſtructꝰ. ꝑ ſeipm faciēdo ⁊ ad hoc alios inducēdo.

Teſtificor. Hec eſt ps ſeptima in Ca. iiij.
qua ponit ſeptimū motiuū qḋ accipit ex multipli-
catiōe futura maloꝝ auditoꝝ: ſicut et ꝑcedens ex
multiplicatione maloꝝ doctoꝝ: qḋ debꝫ mouere timothe
um et alios doctores ad efficaciter docendū anteq̄ veniat
tp̄s in quo nō recipiet doctrina coꝝ. dicit igit aplſ: a
Teſtificor. i. adiuro te timothee ⁊ ꝑ ꝯſequens alios ep̄os
ū te. b Corā deo patre et xp̄o ihū. qui ſunt teſtes hu-
ius adiuratiōis. c Et ꝑ aduentū ipiꝰ ad iudiciū. d
Et regnū eius. qḋ eſt eternū. e Predica verbū. euan-
gelicum. f Inſta i. inſtanter facias hoc. g Oppor
tune. i. illis qui deſiderant audire. h Importune. i. il-
lis qui nō recipiūt gracioſe. qꝛ aliqñ eſt ibi ꝓfectꝰ magꝰ.
ſic dicit Augu de ſeipō audiente predicationē ſancti am-
broſij curioſitate motus ⁊ nō vtilitate: Cūqꝫ intenderē
q̄ pulchre diceret me inuito intrauit q̄ verū dicebat ⁊ ſic
ꝯuerſus ad fidem multū ꝓfecit in eccḷia dei. i Argue.
peccātes ex ignorantia. k Obſecra. peccātes ex infir
mitate vt abſtineāt ꝓpter reuerentiā rei ſacre. ſ. dñice paſ
ſionis: eis in baptiſmo cōicate. l Increpa. verbis du
ris. peccātes ex certa malicia. m In omni patientia.
ad repugnantes. n Et doctrina. ad recipientes ipſos
diligenter inſtruendo: et ſubdit ratio huius admonitiōis
dicens. o Erit. n. tp̄us cū ſanam doc. nō ſuſti. q. d. pro
pter hoc inſtandū eſt doctrine veritatis q̄diu ſunt aliqui

volentes audire: et anteq̄ veniat tempus in quo ſana
doctrina nō ſuſtinebit. p Sed ad ſua deſi. coacer.
ſibi ma. loquētes tm̄modo placentia. q Prurien
tes auribus. i. deſiderantes ab iſtis doctoribus audire
r Et a veritate quidē. i. a doctoribꝰ veritatis. s

pus cū ſanā doctrinā nō ſu-
ſtinebunt: [p]ſ; ad ſua deſide
ria coaceruabūt ſibi magi-
ſtros [q]prurietes auribꝰ: [r]⁊ a
veritate q̄dē [s]auditū auer-
tent: [t]ad fabulas aūt ꝯuer-
tent. [v]Tu vo vigila: [x]in oī-
bus labora: [y]opꝰ fac euāge-
liſte: [z]miniſteriū tuū [a]imple
ſobrius eſto. [b]Ego. n. iā de-
libor: [c]⁊ tp̄s reſolutōis mee
[d]inſtat. [e]Bonū certamē cer
taui: [f]curſū ꝯſummaui: [g]fi
dē [h]ſeruaui. [i]In reliq̄ [k]repoſi
ta eſt mihi corona iuſticie:
[l]quā reddet mihi dñs in il-
la die iuſtus iudex. [m]Nō ſo
lū aūt mihi: ſ; ⁊ his qui dili
gūt aduentū eiꝰ. [n]Feſtina
ad me venire cito. [o]Demas
.n. [p]me reliquit diligēs hoc

Auditum auer
tent. reputan-
tes coꝝ doctri
nam nimis du-
ram: Ioh. vj.
dixerūt aliq̄ de
ſermone chriſti
Durꝰ eſt hic ſer
mo ⁊ quis pōt
eū audire: t
Ad fabulas au
tem ꝯuertent.
.i. ad doctrinā
hūanitus cōfi-
ctam ⁊ veritate
carentē. v
Tu vo vigila.
ſup gregē domi
nici cuſtodiam
x In omnibꝰ
labora. i. opan-
do vt omnibus
modis inſtruā-
tur de bonis.
y Opus fac
euāgeliſte. i. im
pleas ope qḋ ꝑ
dicas ore. z
Miniſteriū tu
um. ſ. ſcpatue.
a Imple. ſ. ſci
entia vita ⁊ do-
ctrina.

b Sobrius eſto. in oībus modū debitū tenendo. b
Ego. n. Hec eſt vltima ps principalis huius ep̄le que
dī eiꝰ ꝯcluſio: in q̄ tria facit aplſ: qꝛ ꝑmo martyriū ſuū
eē ꝓpinquū timotheo denūciat. ſcḋo eius aduētū flagi
tat: ibi. Feſtina. tercio ꝑ eū amicos ſalutat: ibi. Salu-
ta Priſcā. Circa ꝑmū dicit. b Ego. n. iā delibor. i.
imolor ꝑ effuſionē ſanguinis mei. libare. n. eſt deo offer
re ſacrificiū de liquidis. vñ ⁊ talia ſacrificia in ve. teſt.
in multis locis dicunt libamenta ⁊ libamina. hoc aūt
aplſ dicebat: eo q̄ ſuū martyriū appropinquabat. vñ
ſubdit. c Et tp̄s reſo. mee. i. ſeparationis aīe a corpo
re. d Inſtat. i. ꝓpe eſt. e Bonum certamē cer
taui. ꝯtra aduerſarios fidei. f Curſum ꝯſummaui
.i. ꝑdicationis iniuncte mihi. g Fidē. i. fidelitatē
h Seruaui. xp̄o dño meo. i In reliquo. i. in fu-
turo. k Repoſita mihi eſt co. iuſti. quā nullus mi-
hi auferet: qꝛ repoſita ē apud illū q̄ eſt omnipotēs.
l Quā reddet mihi dñs in die illa. ſ. mortis mee. m
Nō ſolum aūt mihi ſ; etiā his ⁊c. ſ. iuſtis qbꝰ aduentꝰ
chriſti ad iudiciū debet eſſe deſiderabilis: qꝛ tūc recipi
ent integrū premiū. ſ. btitudinē corpis et aīe. ꝓpter qḋ
ſaluator loquens de ſignis ꝑcedentibꝰ iudiciū dicit lu-
ce. xxj. His aūt fieri incipientibus reſpicite ⁊ leuate ca
pita vr̄a. i. exhilarate corda vr̄a. vt exponit greg. vñ
ibidē dī. Qm̄ appropinquat redemptō nr̄a. n Feſti
na. Hic ꝯſiter aduentū timothei flagitat. et diuidit in
duas ptes. ſ. in principalē et incidentalem. que incipit
ibi. Alexander. Circa primū dicit. n Feſtina ad
me venire cito. erat enim diſcipulus eius predilectus
propter quod volebat eū videre ante mortem ſuam:
quam ſciebat eſſe ꝓpinquam. Aſſignat etiā aliā cau-
ſam. ſ. qꝛ ſocij ſui erant ad alia loca diſperſi: et hoc ē qḋ
dicit. o Demas enim. proprium nomen eſt.
p Me reliquit. tempe aduerſitatis. q Diligens

ſeculū [r] ꝛ abijt theſſalonicā [s] creſcēs [t] i galatiā: tytus [v] in dalmatiā: [x] lucas ē mecū ſolus. [y] Marcū aſſume et adduc tecū: [z] ē.n. mihi vtilis i miſterio. [a] Tichicū aūt miſi epheſuz. [b] Penulā quam reliq̄ troade [c] apō carpū veiens affer tecū [d] ꝛ libros: [e] maxime aūt mēbranas. [f] Alexāder erarius [g] multa mala mihi oſtēdit: [h] reddet illi dn̄s ſm opa ei⁹ quē ꝛ tu deuita. Valde em̄ reſtitit ṽbis noſtris. [i] In pma mea defenſi one [l] nemo mihi affuit: ſȝ omnes me dereliquerūt [m] non illis imputet. [n] Dn̄s aūt mihi aſtitit [o] et ꝯfortauit me: [p] vt p me pdicatō ipleat: et audiant omnes gentes: [q] et liberat⁹ ſum de ore leonis. [r] Liberauit me ab omi opere malo: ꝛ ſaluū faciet in regnū ſuū celeſte: cui gloria i ſecula ſclōꝝ amē. [s] Saluta priſcā ꝛ aq̄lā: [t] et oneſiphori domū. [v] Eraſtus remanſit corinthi: trophimū aūt reliq̄ infirmū mileti. [x] Feſtina ante hyemē venire [y] Salutant te eubolus ꝛ pudēs ꝛ linus ꝛ claudia ꝛ frēs omnes. [z] Dominus ieſus chriſtus cum ſpiritu tuo. [z] Gratia vobiſcum amen.

Explicit ep̄la Pauli ad timotheum ſecunda.

hoc ſeculum .i. vitam pn̄tem. timebat.n. forte ne ꝓpter ſocietatem pauli incarceraret: ꝛ tandē ad martyriuȝ duceret. r Et abijt theſſalonicā. q̄rēs ibi maiorē ſecuritatem. s Creſcens. ꝓpriū nomē eſt. t In galatiam. iſte abijt de voluntate apl'i ad vtilitatē eccleſie: ꝛ ſilr̄ tytus v In dalmatiam. ſimili ratione. x Lucas eſt mecū ſolus. Iſte eſt Lucas euangeliſta q̄ fuit comes indiuiduus pegrinationis Pauli: vt dicit hieronymus in li. illuſtrium viroꝝ: ꝛ ſatis patet ex actibus aplo'ꝝ. y Marcum aſſume ꝛ adduc tecum. Et ſubdit cauſa: z Eſt enim mihi vtilis in miniſterium. neceſſariorum. a Tichicū autē miſi epheſum. ſ. ꝓ bono illius eccle b Penulam quam reliq̄ troade. nomē eſt ciuitatis. c Apud carpuȝ. nomen eſt viri apud quē dimiſerat. Eſt aūt penula: vt d̄r in glo. veſtis ꝯſularis: q̄ a romanis data fuit patri pauli in ſignū amicicie cū ipō: ꝛ q̄ eēt fact⁹ roman⁹ ciuis: quā reſeruauerat paulus ob memoriā patris: ꝛ in ſignū q̄ eſſet factus roman⁹ ciuis: ſi neceſſitas incumbēt h̄ oſ̄dēdi. vn̄ ꝛ plies legit̄ h̄ allegaſſe in actib⁹ aplo'rū. Alij vō dicūt q̄ penula hic accipit̄ ꝓ volumine legis: ſȝ primū vr̄ meli⁹: q2 de libris ſubditur: d Et libros. ſ. q̄s ego tibi dimiſi. ꝛ ꝓbabile vr̄ q̄ eēnt libri hebraici legis ꝛ ꝓphetarū. e Maxime aūt ꝛ mēbranas. ad ſcribēdū ibi ep̄las ſuas: q2 qn̄ n̄ poterat diſcurrere ad pdicandū. volebat abſentes docere p ſcriptuȝ f Alexander. hec eſt ps incidentalis: q2 dixerat. Demas.n. me dereliquit. iō occaſione eius facit mentiōeȝ de alio: q2 non ſolum eū dereliquit: ſȝ etiaȝ impugnauit di. f Alexand' erari⁹. iſte eſt ille queȝ apl's tradidit ſathane: vt hr̄ ep̄la pcedenti. j. ca. vt d̄r in glo. g Multa mala mihi oſ̄dit. i. fecit. h Reddet illi dominus. ſ. penā debitā. hec eſt vbū impcantis illi malū ſȝ pdicentis futuꝝ: iō nō dicit reddat ſȝ reddet. Cōſeq̄nter ſubdit de alijs eū dimittētib⁹: ſȝ nō impugnātibus d. i In prima mea defenſiōe. ſ. qn̄ fui pmo pn̄tat⁹ corā crudeliſſimo nerone. l Nemo mihi affuit ꝛc̄. ſȝ q2 hoc nō fuit ex malicia ſȝ ex timore: iō ſubdit orādo m Nō illis imputet. ſ. a dn̄o. n Dn̄s aūt mihi aſtitit. q2 ꝓpriū eſt diuinitatis aſſiſtē in caſib⁹ neceſſitatis. o Et ꝯfortauit me. deficiēte hūana ꝯſolatiōe. p Vt p me pdicatō impleatur. ſ. in ptib⁹ occidētibus in q̄bus pdicauit apl's p⁹ dimiſſionē a carcere neronis vt dictū eſt ſ. Ro. xv. vn̄ ꝛ ſubdit: q Et liberatus ſum de ore leonis. i. neronis quē vocat ꝓpter crudelitatē leonē. Sciēdū tn̄ q̄ apl's nō loq̄tur ꝓ tēpe q̄ ſcripſit hāc ep̄lam: q2 tūc erat iterū in carcere neronis: ſȝ loq̄t ꝓ tp̄e pterito in quo miſſus fuerat a nerone. qd' aūt ſubdit: r Liberauit me dn̄s ab omni ope malo. refertur ad tempus deuotiōis ſecunde: qn̄ ſcripſit hāc epiſtolā. Et q2 nihil impedit a ꝯſecutōe regni celeſtis in morte niſi pctm̄: iō ſubdit: Et ſaluū faciet in regnū ſuuȝ celeſte ꝛc̄. s Saluta. hic vltimo p timotheū amicos ſalutat di. Saluta priſcam ꝛ aquilā ꝛc̄. erat.n. aquila vir priſce: ꝛ cum illis manſit apl's: vt hr̄ act. xviij. t Et oneſiphori domū. i. eius familiā. v Eraſtus aūt remanſit corinthi ꝛc̄. iſtos aūt duos nominat vt Timothe⁹ veniēs romam ꝯuiſitet in tranſitu ſuo: et ſtatū eoꝝ nūciet aplo vt dicit glo. pōt etiam addi alia cā. ſ. vt timotheus citi⁹ veniat ad apl'atuȝ ſciēs eū ſic eſſe ſolitariū. ideo ſubdit: x Feſtina ante hyemē venire. aliter ꝓpter importunitatē tēpis: poſſet iter ſuū nimis retardare: et q2 magna ps vie eſt p mare: in q̄ nō eſt tutū in hyeme nauigare. Vltimo ſalutat Timotheū. ꝛ pmo ex pte alioꝝ di. y Salutāt te eubolus et pudens ꝛc̄. ſecūdo ex parte ſui dicit: z Dn̄s ieſus xp̄c cū ſpū tuo. q̄ eſt aīe vita effectiue tn̄: z Gr̄a. dei q̄ eſt anime vita formaliter: Vobiſcum amen.

In caplo. iiij. vbi d̄r in poſtilla: Argue peccātes ex ignorantia: obſecra peccantes ex infirmitate. Additio.

Hoc qd' dicit̄: argue: increpa: obſecra: pōt diſtingui ſm triplicez ſtatū. Sūt.n. cōiter aut maiores: aut minores: aut mediocres: vt intelligatur: argue ad mediocres. obſecra ad maiores: q2 vt. v. c. ad timoth. j. ſeniorē te ne increpaueris: ſȝ obſecra vt patrem: increpa ad minores. vel ſm glo. aliter pōt legi ꝛ diſtingui. ſ. ſic: Oppōtune ꝛ importune argue. i. de pctis argue quoſcūq3 negligentes oportune ꝛ importune: vt expoſitū eſt. deinde facta tali arguitōne: Obſecra. i. adiura volētes vt pſiſtant in correctiōe. Increpa: ſ. verbis aſpis reſiſtētes ꝛ hoc in oipatia ꝛc̄. In eo. ca. vbi d̄r in poſtilla: Pruriētes aurib⁹ .i. deſiderātes audire ab iſtis doctorib⁹. Additio.

Ex illud verbū: Pruriētes auribus. glo. Nephari doctores ipa occultatiōe ꝯdiūt ſua venena curioſis: vt iō eſtimēt eos dicere aliqd' magnū: q2 habent ſecretū: vt ſuaui⁹ hauriāt inſipiētiā quā putāt ſciam: dulciuſq3 audiāt q̄ palā in eccl'ia dici crediq3 ꝓhibent. hec in glo. ex q̄ intelligit̄: q̄uō ille prurit⁹ auriū. ſ. deſideriū audiendi ꝓcurat̄ a talibus doctorib⁹. ſ. p quandā obſcuritatē ſeu occultationē eoꝝ q̄ ab eis dicunt̄: q2 vt habet̄ ꝓuer. ix. ca. Aque furtiue dulciores ſunt. qd' tempibus iſtis nonnulli faciunt in ſuis pdicationibus vel ſcriptis.

In eodē capitulo vbi dicit̄ in poſtilla: Penulam quaȝ reliqui troade: nomē eſt ciuitatis. Additio.

Licet apl's plies legit̄ allegaſſe ſe eē ciuē romanuȝ nunq̄ tn̄ legit̄ ſe allegaſſe hr̄e hmōi veſtē ꝯſularē Nec vr̄ veriſimile q̄ talem reſeruaſſȝ: quia cum ſine tali ſigno ſibi credebat̄: quod erat ciuis romanus: vt habetur Actuū. xxij. cap. habere talem veſtem potius videbatur ad inanem gloriam ptinere q̄ ad aliquā neceſſitatem. vnde ſcd'a expoſitio videt̄ ꝓbabilior: et eſt Hieronymi dicentis ꝓut in glo. Volumen hebreum replico qd'

Paulus iuxta q̄ſdam vocat penulā: Nec obſtat huic expoſitioni qd̄ ſubdit̄: Et libros. nam ꝓbabile eſt ꝙ habeꝛ alios libros: et tñ ſeorſuꝫ faciebat mētionē de volumie legis ꝓpter eius auctoꝛitatē ſeu dignitatē. ſicut ſi aliq̄s habens plꝛes libros ⁊ bibliā diceret alicui poꝛta mihi bibliā et libros meos.

Replica.

In ca. vltio ſcd̄e ad Timothe. vbi dr̄. Penulā quam reliq̄ troade ⁊c. poſtil. ſicut ⁊ magiſt̄ in glo. exponit d̄ veſte cōſulari. burg. obijcit dicēs: ꝙ hierony. penulā dicit volumē hebreū. ſ; btūs hiero. hoc nō facit ſm̄ ꝓpriā ſed alioꝝ expoſitoꝝ. dicit nanq̄ꝫ volumē hebreū replico: qd̄ paulus ſm̄ q̄ſdaꝫ penulā vocat. nec ꝑtinet vt dicit burgē. ad inanē gloriā: ꝑ veſtē hic dictā penulā apoſtolū ſe oſtendere fore ciuem romanū: nā nō mag. ad vanitatē ꝑtinet h̄ facere ꝑ veſtē ꝙ ꝑ vocalē ꝓteſtationē: qd̄ tñ apoſtolꝰ ſepe legit̄ feciſſe ſpecialiter qn̄ ceſareꝫ appellauit. Nec valet ratio burg. qm̄ ſuꝑflue exprimeret̄ liber vnꝰ qn̄ indiffinite dicit̄ de libris: nec dignitas alicuius libri hmōi ſuꝑfluitatē tollit: vt ſi q̄s depoſuiſſet bibliā cū multꝭ alijs libris ſuꝑflue diceret. Remittite mihi libros ⁊ bibliā: nā cū q̄s dicit de libris vtiq̄ꝫ principaliter de principalioꝛibꝰ loquit̄ ⁊ ſcd̄ario de minus principalibus: ſed ſi quid inter libros eſſet qd̄ nomen libri nō digne reciperet: merito ſpecificaret̄: iō apl's addidit ſpecificādo membranas: vide in litera non eſt magne ſpeculatiōis.

Incipit argumentū in epiſtolam ad Tytum.

Ortum ꝯmonefacit ⁊ inſtruit de cōſtitutione p̄ſbri ⁊ de ſpirituali ꝯuerſatiōe ⁊ hereticis vitandis: q̄ traditiōibꝰ iudaicis credūt: ſcribēs ei a nicopoli.

Explicit argumentū.

Incipit epiſtola Pauli ad Tytū. Caplm̄. j.

[a] Paulus [b] ſeruus dei [c] apl's aūt ieſu xp̄i ſ; fidē electorum dei [d] ⁊ agnitionē veritatꝭ: [e] q̄ ſm̄ pietateꝫ eſt [f] in ſpeꝫ vite eterne: [g] quā ꝓmiſit q̄ nō mētit̄ deꝰ [h] ante tp̄a ſecłaria: [i] manifeſtauit aūt tp̄ibꝰ ſuis [k] v̄bum ſuū in [l] p̄dicatiōe: [m] q̄ credita ē mihi [n] ſm̄ p̄ceptum ſaluatoꝛis nr̄i dei [o] tyto dilecto filio ſ; cōem fidē [p] grā [q] et pax [r] a deo p̄re [s] ⁊ xp̄o ieſu ſaluatoꝛe noſtro. [t] Huiꝰ rei grā [v] reliq̄ te crete: [x] vt ea q̄ deſunt [y] coꝛrigas [z] et ꝯſtituas ꝑ ciuitates p̄ſbyteroſ: [a] ſicut ⁊ ego diſpoſui tibi: [b] ſiquis ſine crimīe eſt [c] vnius vxoꝛis vir: [d] filios habens fideles [e] nō in accuſatiōe luxurie [f] aut nō ſubditos. [g] Opoꝛtet. n. epiſcopū ſine crimine eē: [h] ſicut dei diſpenſatoꝛem: [i] nō ſuꝑbū [k] nō iracundū: [l] non vinolentuꝫ

Poſtilla fratris Nicolai de lyra ſuꝑ epiſtolam Pauli ad Tytum Incipit.

a Paulus ſeruus dei. Hic incipit ep̄la pau. ad tytū: que diuidit̄ in tres ꝑtes. ſ. in ſalutatiōnē ⁊ ꝓſecutionē: ibi. Huius rei grā. ⁊ ꝯcluſionē: ibi. Salutāt te in fine ep̄le. In p̄ma ꝑte ꝑmo ponit̄ ꝑſona ſalutās q̄tuꝫ ad nomen cum dicit̄: Paulus. et rō huius nominis dicta fuit in principio ep̄le ad romanos: ⁊ q̄tuꝫ ad religionem: cū dicit̄: b Seruus dei. i. fidelis xp̄ianus: ⁊ q̄tum ad officij dignitatē: cū dicit̄: c Apl's aūt ieſu xp̄i ſm̄ fidem. i. ad p̄dicandū fidem. d Et agnitioneꝫ veritatis dei. hoc dicit ad excludendū ſciam humanitꝰ inuentā: in q̄bus ſunt aliq̄ falſitates admixte: vtꝫ ꝑ ariſto. q̄ l; verius alijs ſcripſerit: aliq̄ tñ falſa admiſcuit: vt d̄ eternitate mundi: ⁊ de numero intelligentiarū ⁊ hmōi. e Que ſm̄ pietatē. i. ad verū dei cultuꝫ oꝛdinata. f In ſpem vite eterne. ꝑ hec ꝯſequēde. g Quā ꝓmiſit mihi nō mentit̄ deus. cū ſit ipa veritas. h Ante tp̄a ſecularia. i. ab eterno. Et accipit̄ ꝓmiſſio hic ꝑ p̄deſtinatione dei: q̄ ab eterno dare electꝭ oꝛdinauit grāꝫ ⁊ gloꝛiā. S; q2 effectus huiꝰ p̄deſtinationis ē in tp̄e: iō ſubdit̄. i Manifeſtauit aūt tp̄ibus ſuis. i. ab eo diſpoſitis et oꝛdinatis. k Verbū ſuum. i. filiū incarnatū. l In p̄dicatiōe. idest ꝑ p̄dicationē. ſ. chꝛiſti ⁊ diſcipuloꝝ ſuoꝝ: iō ſubditur m Que credita eſt mihi. tanq̄ꝫ fidei p̄dicatoꝛi. n Scd̄m p̄ce. ſal. no. dei. vtꝫ act. xiij. Separate mihi barnabā et ſaulum. ſcd̄o ponit̄ ꝑſona ſalutata: cū dicitur. o Tyto dilecto filio ſm̄ cōem fidē. i. catholicā. catholicon. n. grece latine ſignat cōe vl' vle. ⁊ dicit apl's filio ſm̄ cōem fidem ad oſtendū ꝙ tytus nō erat filius eius carnalis ſ; ſpūalis. tercio ponit̄ optata bona: cū dicatur: p Gratia. in p̄nti. q Et pax. in futuro. nam beatitudo quietat totaliter hoīs appetitum. r A deo patre. q̄ eſt gratie ⁊ beatitudinis cā principalis effectiua: tñ cū filio ⁊ ſpū ſancto: nā opera trinitatis ſūt indiuiſa. s Et chꝛiſto ieſu. q2 eius humanitas eſt cā inſtrumentalis cōiuncta. t Huiꝰ rei. Hic incipit ep̄le ꝓſecutio q̄ diuidit̄ in duas partes: in prima parte tytuꝫ inſtruit de oꝛdinatiōe eccleſie: ſecundo de informatiōe plebis ſibi cōmiſſe ſequenti capitulo. p̄ima in duas: quia primo ponit ſuam inſtructionē: ſcd̄o cuiuſdā dicti rationem: ibi Sunt enim multi. Circa primū inſtruit eū de oꝛdinatione eccleſie q̄tū ad epiſcopos ⁊ p̄ſb̄ros. inſtituerat. n. eum paulus creteſem archiepiſcopum: ⁊ ſic ad eum ꝑtinebat oꝛdinatio totius ꝓuincie. Sciendum etiam ꝙ ſub nomine p̄ſbyteroꝛum intelligit̄ etiam epiſcopos: et ecōuerſo ſub nomine p̄ſbyterorum intelligit p̄ſbyteros: ſicut dictum fuit plenius ſ. j. Timothe. iij. dicit igitur: t Huius rei gratia. idest propter p̄dicationem fidei catholice: v Reliqui te crete. inſtituens te ibi archiepiſcopum. x Vt ea que deſūt. de bona diſpoſitione eccleſie. y Coꝛrigas. in meliꝰ refoꝛmando. z Et conſtituas ꝑ ciuitates p̄ſbyteros. ſm̄ exigentiam populorum. a Sicut et ego diſpoſui tibi. in foꝛma que ſequetur: b Siquis ſine crimine eſt. Ille enim qui conſtituitur p̄ſbyter vl' epiſcopus debet eſſe integre fame et fidei. Iſta autem conditio et alie ſequentes debent eſſe excellentiꝰ in epiſcopo: ꝙ in ſacerdote curato. c Vnius vxoꝛis vir. ſcꝫ poſt baptiſmū. vt dictum eſt ſupꝛa. j. Timo. iij. d Filios habēs fideles. licet nō opoꝛteat ipm̄ habere filios: quia poterat continere: tamen ſi habet opoꝛtet ꝙ ſint fideles. idest ſane fidei: e Non in accuſatione luxurie. idest accuſabiles de luxuria: ſicut filij heli. j. Reg. ij. f Aut non ſubditos. idest in rebelles. g Opoꝛtet enim ⁊c. iam expoſitū eſt. h Sicut dei diſpenſatoꝛem. in bonis ſpiritualibus vbi requirit̄ maioꝛ fidelitas: et diligentia ꝙ in diſpenſatione bonorū tempoꝛalium: i Nō ſuꝑbum. alios ſuppeditando: k Non iracundum. in animo: ſuperbi enim de facili iraſcūtur: l Non vinolētum. idest in potu vini exceſſiuum: quia per hoc impeditur diſcretio: que